

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 17/23

Luxemburg, 26 ianuarie 2023

Concluziile avocatului general C-817/21 | Inspekția Judiciară

Organe de cercetare disciplinară a magistraților: potrivit avocatului general Collins, dreptul Uniunii se opune unei reglementări naționale care încredințează inspectorului-șef adjunct sarcina de a supraveghea examinarea sesizărilor formulate împotriva inspectorului-șef

Inspekția Judiciară (România) este organul judiciar responsabil de efectuarea cercetărilor disciplinare și de inițierea procedurilor disciplinare împotriva judecătorilor și a procurorilor din România. În conformitate cu normele care reglementează Inspekția Judiciară, inspectorul-șef îl desemnează, la latitudinea sa exclusivă, pe inspectorul-șef adjunct, mandatul acestuia din urmă depinde de cel al inspectorului-șef și coincide cu acesta, iar inspectorii judiciari se află toți în subordinea inspectorului-șef, de acesta depinzând evoluția carierei lor.

Curtea de Apel București (România) solicită să se stabilească dacă un organ precum Inspekția Judiciară trebuie să prezinte aceleași garanții de independență și de imparțialitate precum cele impuse instanțelor în temeiul dreptului Uniunii. Mai precis, aceasta solicită să se stabilească dacă dreptul Uniunii se opune unei legislații sau unor reglementări naționale în temeiul cărora inspectorul-șef adjunct al Inspekției Judiciare este responsabil de supravegherea examinării sesizărilor formulate împotriva inspectorului-șef, precum și a oricărei cercetări și proceduri disciplinare care ar putea rezulta din aceasta.

În concluziile prezentate astăzi, avocatul general Collins confirmă jurisprudența Curții¹ potrivit căreia, deși organizarea justiției intră în competența statelor membre, exercitarea acestei competențe trebuie să respecte dreptul Uniunii. Prin urmare, regimul disciplinar aplicabil judecătorilor trebuie să prezinte garanțiile necesare pentru a evita orice risc ca el să fie utilizat ca sistem de control politic al activităților lor.

În Hotărârea Asociația „Forumul Judecătorilor din România”², Curtea a statuat că legislația românească privind numirea interimară în funcțiile de conducere ale Inspekției Judiciare trebuie să respecte cerințele dreptului Uniunii, în special statul de drept. Ținând seama de întinderea competențelor Inspekției Judiciare în materie de efectuare a cercetărilor disciplinare și de inițiere a procedurilor disciplinare împotriva judecătorilor și a procurorilor, aceste cerințe se aplică atât numirii cu titlu interimar a inspectorului-șef al Inspekției Judiciare, cât și organizării și funcționării acestei instituții. Întrucât legea conferă competențe și prerogative extinse inspectorului-șef, el este de asemenea obligat să îndeplinească aceleași cerințe.

Avocatul general observă că rezoluțiile Inspekției Judiciare de respingere a unei sesizări formulate împotriva unui

¹ Hotărârea din 18 mai 2021, Asociația „Forumul Judecătorilor din România” și alții, [C-83/19](#), [C 127/19](#), [C--195/19](#), [C-291/19](#), [C 355/19](#)-și [C-397/19](#) (a se vedea și [comunicatul de presă nr. 82/21](#)).

² *Idem*, punctele 182 și 184.

judecător sau a unui procuror pot fi contestate la Curtea de Apel București și ulterior în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție. Disponibilitatea unor proceduri judiciare inițiate de persoana care a formulat sesizarea pentru a contesta deciziile unui organism disciplinar este esențială, însă poate fi totuși insuficientă pentru a aborda problemele sistemice invocate în legătură cu funcționarea regimului disciplinar respectiv.

Având în vedere competențele extinse ale inspectorului-șef, rolul său decisiv în cadrul Inspecției Judiciare și absența oricărui mecanism intern care să limiteze o utilizare necorespunzătoare a acestor competențe, Inspecția Judiciară trebuie să examineze sesizările disciplinare formulate împotriva acestei persoane cu cel mai mare grad de profesionalism și imparțialitate pentru a asigura încrederea publicului în acest organ și în întregul sistem judiciar. Faptul că inspectorul-șef al Inspecției Judiciare îl desemnează pe inspectorul-șef adjunct la latitudinea sa exclusivă poate constitui un motiv de îngrijorare, întrucât inspectorul-șef adjunct este cel însărcinat să decidă dacă examinează sesizările formulate împotriva inspectorului-șef și dacă inițiază o procedură disciplinară împotriva acestuia.

Avocatul general arată că, înainte de adoptarea legislației naționale din 2018³, Consiliul Suprem al Magistraturii numea atât inspectorul-șef, cât și inspectorul-șef adjunct în urma unei proceduri similare, iar mandatul inspectorului-șef adjunct era independent de cel al inspectorului-șef. De atunci, se pare că inspectorul-șef adjunct este desemnat la latitudinea exclusivă a inspectorului-șef și că mandatul său depinde de cel al inspectorului-șef și coincide cu acesta. Legile și regulamentele care reglementează Inspecția Judiciară nu prevăd niciun mecanism intern de examinare a acuzațiilor de utilizare necorespunzătoare a competențelor extinse ale inspectorului-șef, altul decât procedurile disciplinare.

Avocatul general concluzionează că **legislația adoptată în 2018 poate afecta considerabil percepția publică potrivit căreia inspectorul-șef adjunct poate supraveghea într-un mod obiectiv și imparțial cercetările și procedurile disciplinare privind sesizările formulate împotriva inspectorului-șef. Prin urmare, adoptarea ei reprezintă un regres în ceea ce privește protecția statului de drept în România.**

În pofida obligației inspectorului-șef adjunct de a-și desfășura activitatea în mod independent și imparțial, el poate fi perceput ca având un interes personal în rezultatul oricăror cercetări și/sau proceduri disciplinare împotriva inspectorului-șef. Mai mult, este evident că toți inspectorii judiciari din cadrul Inspecției Judiciare se află în subordinea inspectorului-șef și că evoluția carierei lor depinde de persoana care deține această funcție. Și acest aspect poate afecta percepția publică potrivit căreia inspectorii judiciari soluționează într-un mod profesionist și imparțial sesizările formulate împotriva inspectorului-șef.

Avocatul general Collins concluzionează că, având în vedere aceste împrejurări, **dreptul Uniunii se opune unei legislații și unor reglementări naționale care prevăd, printre altele, supravegherea cercetărilor și a procedurilor disciplinare împotriva inspectorului-șef al Inspecției Judiciare de către inspectorul-șef adjunct al acestei instituții.**

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

³ Legea nr. 34 din 4 octombrie 2018, *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 850 din 8 octombrie 2018.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al concluziilor se publică pe site-ul CURIA în ziua lecturii.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Rămâneți conectați!

